14e JAARGANG — CURAÇAO DEN 13n FEBRUARI 1897. — N° 685

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Wordt de Paus oud?

——o——

Op grond van twee redevoeringen, in de laatste weken door den Paus gehouden, heeft men van zekere zijde de vraag hooren stellen: "Beginnen zich niet bij den Paus teekenen van geestverzwakking te vertoonen?" Vreemd voorzeker moet die vraag klinken, wanneer de te Rome verblijf houdende correspondenten van Europeesche dagbladen en tijdschriften voortdurend de gunstigste berichten meedeelen omtrent 's Pausen gezondheidstoestand en nog niet lang geleden een hunner, die den Roomschen Opperpriester van nabij gezien had, van hem schrijven kon: "Zijn oogen, zoo diep, zoo levendig, zoo doordringend, dat zij u als Röntgenstralen doorboren, toonen den beschouwer *a gezondheid van lichaam en geest*, die bepaald exceptioneel is voor een grijsaard van zijn jaren.

Doch niet vreemd meer klinkt die vraag in den mond van hen, die met Leo XIII ook het Pausdom zouden willen begraven, wanneer men weet wat hun aanleiding gaf om te twijfelen aan de scherpte van 's Pausen verstand en te onderzoeken, of zijn geestvermogens niet zijn verzwakt.

Den 23sten December laatstleden sprak de Paus, in de kracht van zijn goed en onvervreemdbaar recht, tot het H. College van Kardinalen onder anderen deze gedenkwaardige woorden:

"Maar de hooge taak, welke Ons is toevertrouwd, wordt, hoewel reeds moeilijk op zichzelve, nog verzwaard door de tegenwoordige omstandigheden. Wij gewagen hier niet van de hinderpalen, welke de verspreiding van waarheid en gerechtigheid altijd zal ontmoeten in de wereld, maar Wij wenschen te spreken over de positie, waarin het hoofd der Kerk sinds meer dan vijf lustra is geplaatst. Tevergeefs verschuilt men zich achter sophismen en juridische ficties; sinds de onafhankelijkheid van den H. Stoel in haar providentieelen vorm werd getroffen, bestaat er geen middel om de gewenschte vrijheid intact en op een behoorlijke wijze te verzekeren.

Wat de wetten beteekenen, vervaardigd om den persoon en de waardigheid van den Opperherder te beschermen, hebben Wij nog slechts kort geleden ondervonden.

Het was niet lang geleden, dat Ons woord ten gunste der ongelukkige Armeniërs weerklonken had in het Oosten, toen in een oogenblik van bange zorg voor Ons schiereiland bij Ons de gedachte opkwam in een verwijderd en vijandig land honderden wakkere mannen te troosten die overgeleverd waren door den onspoed der wapenen. Ons geestelijk vaderschap en onze vaderlandsliefde was er de drijfkracht van; en in Ons verlangen om anderen te hulp te komen, hebben Wij ten halve voorzien de mogelijkheid van hetgeen daarna is geschied en toch Ons daardoor niet laten weerhouden. Welnu heel de wereld heeft kunnen zien, hoe deze liefdevolle daad weerloos ten prooi werd gegeven aan laster en smaad.

Zoo zijn het bestuur van den tegenwoordigen stand der zaken en de geest, die daarin voorzit, altijd dezelfde. Men gaat voort het zwaarwichtige geschil, dat millioenen gewetens in onrust houdt en als een vloek op de lotgevallen van Italië drukt, te doen voortbestaan. Betreurenswaardige dwaling! En de hemel weet hoe smartelijk zij is voor Ons. Maar dat verzwakt Onze hope niet, want Hij die in zijne handen de harten der menschen houdt en die in het uur der barmhartigheid de volkeren geneest, waakt op geheimzinnige wijze zelfs over de wegen der menschelijke politiek."

Ziet, dit machtige woord van Leo XIII, klinkend als een uitspraak Gods en gericht tot de hoogste bedienaren der Katholieke Kerk op een uur, het heilig Kerstfeest, dat alles vrede ademde en sprak, schudde de wereld wakker uit de bedriegelijke rust, welke zij door haar zelfmisleiding was ingegaan. Men had zoo gehoopt, zich zoozeer met de verwachting gevleid, dat Paus Leo zich zou neerleggen bij den heerschenden staat van zaken en zich geen illusies meer maken zou omtrent de tijdelijke macht van het Pausdom, dat hij zou berusten in den roof aan 's Pausen koninklijk gezag gepleegd. Dan, de redevoering van den 23sten December heeft bewezen, dat die hoop zonder grond en ijdel was. Had men tot nu toe valschelijk beweerd, dat Leo XIII aangaande de noodzakelijkheid der tijdelijke macht andere inzichten was toegedaan dan zijn zalige voorganger, de onvergetelijke Pius IX, die als Paus van den Syllabus door al wat anti-kerkelijk is en meer of minder offert aan het liberalisme, nog steeds wordt versmaad en verguisd, had men op die valsche bewering geheel zijn hoop voor de toekomst gebouwd en Leo XIII gemaakt den liberalen Paus, een naam van verdachte beteekenis, nu Z. H. in de toespraak tot de Kardinalen categorisch verklaart, dat zijn pogingen om een duurzamen vrede te verzekeren moeilijk worden gemaakt door de vernietiging van de onafhankelijkheid van den H. Stoel en hij in onomwonden bewoordingen de tijdelijke macht des Pausen *blijft* opeischen, nu, het kan niets anders, wordt de Paus oud en beginnen de geestelijke vermogens te verzwakken.

Waarlijk, zou het niet noodzakelijk zijn, dat menschen, die gevolgtrekkingen maken zooals de bovenaangehaalde, eens ernstig lieten onderzoeken, of zij niet aan verstandsverbijstering lijdende zijn?

De andere redevoering, die sommigen doet twijfelen aan den goeden staat van 's Pausen geestvermogens, is de toespraak, gehouden tot de officieren van het pauselijk leger, aan wie de H. Vader den 27sten December een audiëntie verleende.

Dit onderhoud, met het oog op den politieken toestand van Europa en vooral van Italië hoogst belangrijk, kan in zijn voornaamste punten aldus worden weergegeven.

In de eerste plaats bedankte de H. Vader in de meest welwillende termen den brigade-generaal Pianciani voor diens hartelijke wenschen ter gelegenheid van het nieuwe jaar. In verband met de bede, dat God 's Pausen leven nog lang sparen mocht, zeide Leo XIII, dat hij het gebed der Katholieken beschouwde als het middel, dat de Voorzienigheid bewoog, zijn jaren te vermeerderen en zijne krachten te bestendigen.

Daarna sprak de Paus over den tegenwoordigen toestand van het Pausschap. Leo XIII wees de reusachtige dwaling aan, waarin het Italiaansche gouvernement verkeert, het denkt dat een staat van zaken, die zoo tergend en ondragelijk voor de Kerk maar steeds zal voortduren. Want, zeide hij, nu is het een werkelijke vervolging, doch, dat men het wete: de vervolging, waaraan God en Zijn Kerk blootstaan, zijn immer voorbijgaande; zij zijn slechts tijdelijk, hoezeer geloofs- en sektehaat zich ook beijveren het tegendeel te doen gelooven.

Maar — en bij deze woorden richtte de Paus zich met majesteit op, de triomf van de zaak des Pausen zal zich niet laten wachten; de Romeinsche Pontifex kan zich niet bukken onder het gezag eens anderen heer-

FEUILLETON.

BISPOE DI ANJA NOBO
DEN
Postkantoor di Rotterdam.

——(:o:)——

Ningun hende lo larga di manda dia di anja nobo su amigoenan of su familia un carta jen di felicitacion bonita pa e anja koe ta bai coeminza, i ornan nos ta sinta studia, si nos no a loebida ningun hende koe nos ta obliga di manda mas koe ta un tarjeta coe p. f., m. g. of nada scirbi ariba. Ta un coestumber bieu caba i e coestumber ta bon, i ademas e trabao di manda hende tai cos ta masjar chikitoe. Un pida carton ta sera lihe den un enveloppe i ta facil pa tirele den *brievenbus*, i sin mordemientoe di conciencia nos por bai cas cordando koe nos a cumpli coe nos obligacion.

Di berde esai "nos" por, basta e "nos" no ta algun *ambtenaar* di postkantoor. E coestumber di manda hende dia di anja nobo e cos chikitoe ta duna nan un trabao, koe ningun hende por figura, mas koe el a mira den courant cuanto gazeta i tarjeta nan a manda e dia for di postkantoor.

Na postkantoor di mas principal di Rotterdam nos por mira afor un poco di e trabao. Hentef dia nos por mira hende drenta para na careda, i warda te ora otro, coe a jega promer coe nan, ta judá, pa cumpra stampia, fórmula, of otro cos. E careda ta bira mas i mas largoe, i coe un cara tristoe e último ta para warda, te ora e ta di promer, mientras ambtenaarnan ta bende coe contentoe.

"Nos negocio ta bai bon" — un ta bisa coe un otro, mi tin gustoe awe, i mi ta kere coe nos ta bende nos 200.000 stampia di un cent sigur awe.

I awor den e postkantoor mes, camina toer e felicitacion ta huntá? Larga nos bam mira. Nos ta drenta un sala jen di mesa, i ariba toer e mesa papel, macutoe, caha jen di carta, tarjeta i courant, i nos ta para admira, cordando koe toer e carta, courant i tarjeta mester pasa manoe di ambtenaarnan, koe nan mester stampel nan, i pone sorto cerca sorto promer koe besteller por hiba nan cerca hende koe tin derechi di ricibi nan. En berdad ta un trabao di gigante!

Banda di un muraja nos ta mira aki algun kasji, aja den tin macutoe grandi i den es aki toer cos ta cai, coe hende ta tira den *brievenbus*. Awe nan ta ristra e macutoenan cada dos minuut i ta bacia toer e carta ariba mesa, pasobra cada biage e macutoenan ta jen. Unbez algun hende ta cohe carta i tarjeta, otro ta cohe courant. E promer trabao ta di *poné* enveloppe, esta nifica, di pone nan ariba otro, coe stampia na mes banda. Awor nan mester bai stampel nan i un ambtenaar, koe tin practica, por stampel coe un maquina di stampel mas koe dos cientoe carta den un minuut, pero awor koe tin tantoe trabao algun marinero ta haci esai, mientras nuebe di nan ta cohe carta i courant koe ta stampiá caba. Ora tin mucho stampiá, nan ta busca afor cierto courant i tarjeta koe ta pa hende di Rotterdam mes.

Tempoe pasa nan tabata stampel den e sala toer cos, pero awor nan ta stampel toer, koe nan ta haja den *brievenbusnan*,— Rotterdam tin 48 di e cosnan — den un piso mas haltoe. Esai ta haci nan gana lugar i lugar ta un cos koe nan tin di mester! Banda di diez dos ora bestellernan ta coeminza awe — 31 di December — saca carta for di busnan den stad i henter dia te 12 ora di anoche nan ta bai bini coe nan wagen, mientra único sosiegoe koe nan tin ta, ora nan mester troca nan cabai.

Awor nos ta drenta den un otro sala. Promer cos coe nos ta mira ta mas coe mil loket, cada un coe su nomber. Toer stad coe ta banda di un cierto camina di ferrocarril, su loket ta banda di otro, asina coe si ta ora, koe ferrocarril lo bai, por ehempel for di Rotterdam na Antwerpen, ambtenaar por cohe un bez toer cos, koe ta den loketnan, koe tin scirbi ariba: Rotterdam — Antwerpen. I awor nos ta bai mira otro camina. Aki nos ta weita *chef-hoofdbesteller*, sin-tar banda di un mesa haltoe. E tin bao di djele un troepa di hoofdbesteller i mas coe 140 besteller. Mitar di di nan — un 70 anto — ta cohe toer carta i tarjeta, ta pone nan, koe mester ta hiba na mes wijk cerca otro i despues nan koe mester bai na mes caya cerca otro segun número di cas.

E bestellernan tin den e dianan un bon bida! Cuantoe dia tras di otro nan mester traha 18 ora pa dia, enfin no tin ningun ambtenaar koe tin un dia mas corticoe koe 16 ora.

115 di e besteller ta camna henter dia den stad mes, koe ta partir den 50 wijk, 34 pa lugarnan rondo di Rotterdam.

Na di promer piso tin tres camber grandi expresamente traha pa e dianan di trabao grandi manera awe. I no corda, koe e trabao ta poco! Anja pasa bestellernan a hiba no menos coe 380.000 tarjeta na Rotterdam sol.

Den un di e cambernan tin marinero, coe henter dia no ta haci nada mas koe stampel. E seroenan di tarjeta ta bira mas i mas chikitoe, pero cada biage, ora bestellernan koe a ristra busnan den stad ta bolbe, trobe mas grandi.

Na otro banda di e camber tin un otro, camina 60 besteller ta pone toer e tarjetanan, cada un segun su wijk. I conforme nan ta cla, nan ta corre bai trobe den stad, algun di nan ta tin mas coe 1000 tarjeta cerca nan pa hiba.

schers: Hij heeft recht op de ruimste vrijheid en onafhankelijkheid, waarvan zijn wereldlijke macht het fondament is.

Vervolgens achtte de Paus zich gelukkig in de trouw der oude soldaten van het voormalig pauselijk leger; hun gevoelens waren adelbrieven voor God en voor de menschen, terwijl hun kameraden, die in den Heer waren ontslapen, door de engelen wegens hun blanke trouw gekroond werden.

Hartelijk was de toon, waarop de groote grijsaard hulde bracht aan de pauselijke zouaven; op hun hulde volgde zijn dank, waarin de verwachting zich uitsprak, dat het oogenblik weldra zou aanbreken, waarin de Paus zich opnieuw door zulke dappere, trouwe zonen omringd zou zien.

Wat de beproeving en de zorg van het oogenblik aangaat, Leo XIII had het vast vertrouwen, dat eene zoo pijnlijke toestand zou moeten eindigen.

Het is niet te verwonderen, dat de liberale pers alles behalve ingenomen is met deze redevoering, in het oog van den tegenstander nog veel zonderlinger dan de eerste, nu het lijden een nood- en hulpkreet gaat ontlokken. De rede van Leo XIII is een bittere tegenspraak op de hymne der sekte-pers, dat Rome thans de hoofdstad van het ééne en onverdeelde Italië is en zal blijven. Onmiskenbaar duidelijk heeft de Paus-Koning erop gezinspeeld, dat wellicht het oogenblik niet meer verre is, waarin hij van zijne rechten als koning zal gebruik maken om het hem ontroofde koninkrijk te heroveren, en stellig zal alsdan die andere, hoogere hoedanigheid van Vader der Christenheid, welke de Paus onverbreekbaar met zijn koningschap in zich vereenigt, duizenden en nogmaals duizenden zijner zonen doen toesnellen uit alle oorden der wereld.

"Weldra hoop ik mij door mijne getrouwen omringd te zien," heeft de Paus gezegd.

"Weldra." Dat klinkt der Italiaansche regeering in de ooren als de bazuinstooten, die Jericho's muren deden vallen.

Daar trokken dertig jaar geleden duizenden naar Rome op de roepstem des Pausen, daar zullen [illegible] tienduizenden gaan. De [illegible] hoe gaarne ook, zullen voor het meerendeel niet kunnen; de zorg voor vrouw en kinderen weerhoudt hen; en velen hunner zijn reeds in betere gewesten het loon gaan ontvangen voor hun heldenmoed. De oud-strijders hebben hunnen plicht gedaan; thans is de taak aan de jongeren, die zullen toonen van hunne voorgangers geleerd te hebben.

En nu kan men na het lezen van de toespraak aan de pauselijke zouaven wel met een voornaam schouderophalen vragen: is dat de taal van een verstandig man? wij voor ons, zonder eenigermate de redenen te kunnen bevroeden, welke Paus Leo XIII tot het uitspreken zijner gewichtige woorden hebben bewogen, twijfelen niet aan 's Pausen scherpzinnigheid, die niet door den ouderdom is verminderd, maar wel vermeerderd, en laten ons leiden door deze gedachte:

Wanneer een bedachtzaam, een aan ondervinding rijk staatsman en opperpriester gelijk Leo XIII ten aanhoore der gansche wereld een beroep doet op de zouaven, een beroep op de oude verdedigers van den Pauselijken troon en op hen, die het voorbeeld dier dapperen zullen volgen, dan is dat niet een woord, in onvoorzichtigheid of overmoed gesproken, dan bestaan er hoog-ernstige, zij het ook nog verborgen redenen, welke het opwekken der gekoesterde verwachting wettigen.

Ondertusschen mogen de "verstandige" vijanden van het Pausdom toezien en zich verschansen achter hun allesomvattende wijsheid.

——×——

Een Fransche Muzelman.

Van tijd tot tijd levert de Fransche Volksvertegenwoordiging nog wel eens stof voor de couranten, maar dan geldt het bijkomende omstandigheden, zooals een werkstaking, waarover in de Kamer een interpellatie gehouden werd, een ministerieele crisis of zoo iets, thans is het de verkiezing van een vreemdsoortig lid.

De man met de *blouse*, de werkman Tivrier, vaak de stalknecht of de ossenkoopman genoemd, is dood; de man met de burnoes doet zijn intrede.

Dr. Pierre Grenier, de Muzelman, is te Parijs gearriveerd. Aan de *gare de Lyon* trok hij met zijn witte burnoes, zijn tulband met groenen band — het onderscheidingsteeken van den doctor in de islamietische godgeleerdheid — en met zijn kaplaarzen niet weinig de aandacht.

Hij heeft een kort maar dik baardje, zwart als ebbenhout. De zon van Algiers heeft zijn huid bruin gekleurd, hij is een man van middelbare lengte.

Aan het station nam hij, na even met het gelaat naar het Oosten gekeerd te zijn neergeknield, dadelijk plaats in een *fiacre*, liet zich brengen naar het *quartier Latin* in een klein hotel naast het observatorium, en na daar een paar uur te hebben vertoefd, ging hij uit om een woning te zoeken.

Het succes, een *objet de curiosité* te zijn, heeft de nieuwe afgevaardigde van Pontarlier terstond bereikt: hij werd nageloopen, en als hij te Parijs gaat doen wat hij deed te Pontarlier, dan zal hij ook weldra onder de tallooze vertwijfelden, die daar ronddwalen, proselieten gemaakt hebben voor het Mahomedanisme.

Grenier is Franschman van geboorte. Na de voltooiing zijner gymnasiale studiën werd hij zoo bedenkelijk ziek, dat hij naar Algiers moest worden overgebracht. Daar ging hij veel om met Mahomedanen, en de Koran oefende op hem zóóveel bekoring uit, dat hij tot den Islam overging en in een Muftiklooster trad; hij wilde Maraboet (priester) worden, maar kon niet, omdat de mahomedaansche priesters geen lichaamsgebreken mogen hebben, en hij hinkt. Toen troostte hij zich met de belofte van een oppermaraboet, die hem verzekerde dat hij "profeet Gods" zou worden.

In Pontarlier, zijn geboorteplaats, waar hij zich vestigde als geneesheer, hield men hem eerst voor krankzinnig, maar spoedig wist hij zich de algemeene sympathie te verwerven door zijn grenzenlooze milddadigheid. Zijn *burnoes* gaf hij geregeld eenige malen per week op straat aan behoeftige voorbijgangers ten geschenke. Hij behandelde de zieken gratis, gaf gratis geneesmiddelen, en wat men eerst bespottelijk van hem gevonden had, ging men in hem vereeren. Eerst lachte men hem uit, al hij op straat nederknielde, later knielden telkens anderen met hem neer. Hij vormde aanhangers van den Islam onder de mannen, meer nog onder de vrouwen. Een van dezen zal met hem in het huwelijk treden en daarvoor bij tijd en wijle eens naar Algiers gaan, want het huwelijk moet in een moskee worden gesloten.

De kiezers van Pontarlier, evenals alle andere Fransche kiezers, meenen geen passender geschenk te kunnen geven aan een hoog vereerd man dan hun stem in een kiesstrijd, en zoo kwam dr. Grenier in den Gemeenteraad. Telkens als hij een zitting ging bijwonen, knielde hij even neder op de trappen van het Stadhuis en even in de Raadzaal, en bij al wat hij sprak, begon hij en eindigde hij met de woorden: "Allah wil het!"

Het was niet eens een grap, dat men hem ook candidaat stelde voor de Kamer.

Zijn phrase "Allah wil het" herhaalde hij in de verkiezingsredevoeringen tot vervelens toe, en de kiezers schijnen hem te hebben geloofd. Toen hij bij de eerste verkiezing veel minder stemmen had behaald dan zijn tegenstander, maar toch in herstemming kwam, ried men hem aan, zich terug te trekken, doch weder verkondigde hij: "Mij terugtrekken mag ik niet. Ik ben profeet Gods. Allah wil, dat ik in de Kamer zijn godsdienst ga leeren."

Hij is wezenlijk gekozen.

Kort na zijn aankomst te Parijs werd hij interviewd over zijn plannen als afgevaardigde. Hij heeft den ondervrager verzekerd, dat hij zich vóór alles zal beschouwen als den vertegenwoordiger van de inlanders in Algerië, dat hij hun verheffing tot Franschen met alle volle burgerlijke rechten als Franschen vragen zal, daar de inlijving van de Arabieren bij het Fransche volk zal strekken ook tot nut en voordeel van Frankrijk.

Verder heeft hij verklaard, geen fanaticus te zijn, maar toch voor zijn muzelmaansch geloof te zullen uitkomen altijd en overal, o. a. door in zijn burnoes in de Kamer te verschijnen.

Of hij geregeld zal baden in de Seine, heeft hij niet gezegd: ook niet, of hij het voornemen heeft vóór elke Kamerzitting op de trappen van het *Palais Bourbon* neer te knielen en deze manoeuvre uit te halen van tijd tot tijd op de boulevards.

Parijs huivert een zonderling meer, en natuurlijk staan de couranten vol van berichtjes over hem.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Gouverneur is verhinderd Zondag 14 Februari a. s. bezoeken af te wachten.

De Adjudant van den Gouverneur
VAN WINGEN.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Amelio Maduro, Maria L. Muskus, José Vanoni, G. W. Lindsey 2, Cyrus C. Ilmes, Gustavo Troconis, Dilia Delvalle, L. Mercado, Amada Damasco, Jan Fancus.

De Heer C. C. J. van Romondt, postdirecteur alhier, maakt bekend, dat de bus geplaatst bij het pakhuis van de Heeren Edwards Henriquez & Co., Willemstad, en die aan de Overzijde bij het huis van den Heer W. E. Boyé, wegens reparatie tijdelijk verwijderd zijn.

* *

Wij hebben vroeger reeds melding gemaakt van het gerucht, dat de minister voornemens was het West-Indische leger te vervangen door politiesoldaten. Het blijkt nu, dat dat gerucht niet van alle waarschijnlijkheid is ontbloot, daar de detacheering van sommige officieren der landmacht in West-Indië, die spoedig naar Nederland moesten terugkeeren wegens het verstrijken van den tijd hunner overplaatsing, zal verlengd worden.

* *

In zijn nummer van 12 December ll. heeft de *Amigoe di Curaçao* den lezers medegedeeld, dat Mr. Smith, de concessionaris voor den aanleg van electrisch licht in onze stad, uiterlijk 1 Maart aanstaande een begin van uitvoering geven moest aan de verkregen concessie. Dinsdag ll. nu arriveerden hier met de *Curaçao* uit New-York de machinerieën, welke noodig zijn om de stad electrisch te verlichten. Wij kunnen dus verwachten, dat er spoedig met de werkzaamheden een aanvang zal gemaakt worden.

* *

Reeds lang veronderstelde men, en een aan ons gericht particulier schrijven uit St. Thomas beschouwde het als een voldongen feit, dat de Deensche bezittingen in de Antillen bij verkoop zouden zijn overgegaan aan de V. S. van Noord-Amerika. Nu echter komt eensklaps het bericht, als zou aan de Deensche regeering van Duitsche zijde het voorstel zijn gedaan om afstand te doen van de Deensche Antillen ten behoeve van Duitschland, dat het bezit dier eilanden wenschelijk acht tot bescherming van zijn handel in het Westen. Het valt moeilijk na te gaan, in hoeverre de Europeesche bladen goed zijn ingelicht; niet onwaarschijnlijk echter klinkt het bericht van Duitschlands voorstel, indien wij in aanmerking nemen, hoe dat land in den laatsten tijd er naar streeft om een koloniale mogendheid te worden en het in de Antillen nog geen vasten voet heeft.

* *

Wij zouden bijna zeggen, dat hier op Curaçao de plantage-houder toch nooit tevreden is. De lieden in de stad meenen, dat in het regenseizoen van dit jaar nog al goed geregend heeft en er een goede oogst te wachten is. In de buitendistricten echter denkt men er niet zoo over en er wordt ernstig gevreesd, dat, wanneer het niet minstens tot einde Maart doorregent, de oogst op vele plaatsen voor een goed deel mislukt zal zijn; vooral de mais heeft om tot rijpheid te komen nog veel water noodig.

Toch is er ook bij de inwoners der buitendistricten een punt van algemeene tevredenheid. Van alle kanten hoort men, vooral in de benedendistricten, roemen over den goeden toestand der wegen. Ging andere jaren een reis naar S. Willibrordo, Barber en Westpunt in den regentijd niet dan met groote moeilijkheden en met de kans van in den modder te blijven steken gepaard, thans kan men, dank aan de zorgen der betrokken personen, met een even gerust hart als in den droogen tijd den tocht ondernemen; het is een lust, zooals iemand ons zeide, die meermalen van beneden naar de stad gaat, om te zien en te hooren, hoe niettegenstaande den regentijd, waarin gewoonlijk de grond doorweekt is, de rijtuigen over den weg rollen. En het zal het volgend jaar nog beter zijn, want kan er misschien nog geklaagd worden over den weg ter hoogte van *Papaya*, er zal, gelijk wij hooren, na het ophouden van den regen ook daar worden aangevangen met de doelmatige ophooging, die op andere plaatsen reeds is geschied.

* *

Toen men gisteren morgen op den Rooden Weg bezig was met het vervoer van een machine naar de werkplaatsen van Mr. Smith nabij Plantersrust, schrikte het paard, dat gespannen was voor het rijtuig van Zaquitó en daar passeeren moest, voor het groote gevaarte en de vele werklieden, die daarbij behulpzaam waren, en ging ter hoogte van het R. K. kerkhof op hol. Door de behendigheid van den koetsier en de hulp der omstanders werd het spoedig tot staan gebracht en liep het ongeval af met een kleine schade aan het tuig.

* *

Vooral voor hen onder onze lezers, die wonende in het 3e, 4e en 5e district van ons eiland geneeskundige hulp noodig hebben, vestigen wij de aandacht op een advertentie, voorkomende in dit nummer van ons blad, waarbij Dr. C. A. Zeppenfeldt, Arts, zijne vastgestelde spreekuren bekend maakt.

Tin hende, coe ta cumpli coe pidimentoe di Directeur di postkantoor pa manda nan tarjeta un dos tres dia promer, i di munstra koe un cruz ariba enveloppe coe nan kier, coe nan tarjeta ta hibá dia di Anja Nobo mes. Pero no mucho ta haci asina, pasobra kiko un 30.000 koe ta cumpli coe pidimentoe di directeur ta nifica na comparacion di e número grandi di tarjeta koe ta jega postkantoor bispoe di anja nobo!

Den postkantoor di Rotterdam tabata traha dia di bispoe di anja nobo 37 commis, 30 assistent, 9 klerk di telegrafia, 150 conducteurs, 68 marinero coe nan officiernan i 52 sirviente; un momentoe sol toer ta larga nan trabao un rato, esta ora klok ta bati 12 ora. Anto toer ta bai for di nan lessenaar of mesa pa felicita otro for di mas haltoe té di mas abao i trabao ta sigi trobe pa hiba felicitacion for di Rotterdam na henter mundoe.

I sigur toer lo tira un bista ariba e cuadro bonita, koe ta munstra, di cual kantoor di henter mundoe ambtenaar di postkantoor di Rotterdam a haja felicitacion, i sigur toer hende tambe, mirando trabao di e hombernan fuerte lo felicita nan, no solamente pasobra nan a drenta un otro anja, pero mas tantoe pa munstra nan koe toer ta comprende balor di nan trabao koe nan ta haci semper coe tantoe gustoe.

De Heeren A. Bethencourt en Zonen, uitgevers alhier, geven wederom een blad uit, *El Anunciador* genaamd, dat als een kleine cataloog aanwijst welke boeken bij de gunstig bekende firma Bethencourt te verkrijgen zijn. Wij ontvingen voor eenige dagen dankbaar het eerste nummer van dat blad, waarvan de kostelooze verspreiding een maandelijksche zal zijn.

NEDERLAND.

De auditeur bij de pauselijke internuntiatuur, Mgr. graaf Scapinelli, zal voorgoed naar Italië terugkeeren.

— De nieuwbenoemde vice-president van den Raad van State, jhr. mr. Schorer, heeft Dinsdag 19 Jan. in handen van H. M. de Koningin-regentes den gevorderden ambtseed afgelegd.

— De Regeering van Nederlandsch Guyana heeft aan vertegenwoordigers van een Engelsch syndicaat een millioen acres goudhoudend land in concessie gegeven.

— Naar men in wel onderrichte kringen verzekert, bestaat het plan, de Tweede Kamer tegen de laatste week van Februari — waarschijnlijk den 23en — weer te doen bijeenkomen, en zouden de werkzaamheden tot 't begin van April, vermoedelijk den 9en, worden voortgezet.

— Er heeft zich een comité gevormd uit afgevaardigden van verschillende richtingen, landbouwers, industrieelen, handelaren en leiders van groote politieke bladen, met het doel maatregelen van tegenweer en desnoods een tarievenwedstrijd uit te lokken, naar aanleiding van de moeilijkheden, welke invoer uit Nederland worden in den weg gelegd.

— De Hollandsche provincie der Predikheeren-Orde, tot welke provincie de Paters Dominicanen der Curaçaosche missie behooren, is te Zwolle eigenares geworden van eenige huizen met omliggend bouwland ten behoeve van den bouw van een klooster met kerk.

BUITENLAND.

Rome. — Door den dood van kardinaal Sanfelice, aartsbisschop van Napels, is het H. College verminderd tot 59 kardinalen.

In den loop van het jaar '96 heeft de dood negen kardinalen weggerukt, waaronder vijf Italianen: Graniello, Mauri, Galimberti, Monaco la Valetta en Ruggiero; drie Franschen: Meignan, Bourret en Boyer; en één Duitscher, kardinaal Hohenlohe. Daarbij is dit jaar de dood van kardinaal Sanfelice gekomen.

Het onverwacht overlijden van den kard-aartsb. Sanfelice di Acquavella van Napels, die in korten tijd aan longontsteking bezweek, heeft zoowel te Rome als te Napels een diepen indruk gemaakt; maar vooral in het aartsdiocees Napels wordt het heengaan van dezen zoo populairen kerkvorst diep betreurd. Toen in 1878, bij den dood van zijn voorganger, den kard.-aartsb. Riario-Sforza, de keuze van Leo XIII op den vicaris-generaal Sanfelice der abdij van Cava viel, was de geestdrift der Napolitanen niet groot. Men wist van hem dat hij, evenals de meesten zijner voorgangers op den zetel van Napels, uit een doorluchtige familie stamde van het napelsche patriciaat; dat hij, na het college van Madialoni, het seminarie der benedictijner abtdij van Cava dei Tirreni bezocht had, zelf Benedictijn geworden was en na een driejarig novicaat op 24-jarigen leeftijd de H. Priesterwijding ontvangen had; ook dat hij had gedoctoreerd in de godgeleerdheid, het kanonieke en het burgerlijke recht, en dat hij, alvorens vic.-gen. van Cava te worden, een tijdlang professor in de grieksche, latijnsche en italiaansche letterkunde geweest was: toch was zijn benoeming zoo geheel onverwachts gekomen, dat zij aanvankelijk onverschillig werd opgenomen, en zijn ontvangst te Napels bepaald koel moest heeten.

Gaandeweg ontwaarde men dat de strenge benedictijner pater tevens een liefderijk aartsbisschop was, en toen zes jaar later bij de aardbeving van Ischia in 1883, zijn zelfverloochenende offervaardige naastenliefde zóó schitterend uitblonk, dat geheel Europa ervan sprak, toen werd kardinaal Sanfelice de vriend en vader van al zijn diocesanen, en Leo XIII zelf, als om zijn prestige nog te verhoogen, benoemde hem kort daarop, 24 Maart 1884, tot kardinaal.

Nog in datzelfde jaar '84 brak te Napels de cholera uit, welke bleef woeden tot in het volgend jaar '85 en duizenden ten grave sleepte. Toen vooral was het dat de reeds zoo beminde kardinaal-aartsbisschop letterlijk de lieveling der geheele bevolking werd. Als een H. Carolus Borromeus bezocht hij de gasthuizen en lazaretten of barakken der armste wijken en wijdde zich geheel aan de bediening, zelfs aan de persoonlijke verpleging der arme choleralijders. Op zijn voorbeeld kwam ook de Koning naar Napels, en tot overgroote vreugde der bevolking reed ook hij in het rijtuig van den kardinaal naar *l'Arbergo dei poveri*, het gasthuis der armen! Toen eindelijk de vreeselijke epidemie geweken was, zamelden de dankbare Napolitanen 20,000 lire in, waarvoor zij hun beminden vader een kostbaar borstkruis kochten.

Dit strekt hun zeker tot groote eer. Maar wat deed de kardinaal?.... Een ander, niet minder groot kardinaal, Lavigerie, de apostel van Afrika, kwam te Napels collecteeren en propaganda maken voor zijn reuzenwerk tot bestrijding der slavernij in Afrika. Toen hij bij zijn Z. Emin. Sanfelice kwam, ontdeed deze zich eenvoudig van het kostbaar kruis en schonk het weg voor het groote doel. Doch ... zijn diocesanen kwamen er achter! En nu begon terstond een nieuwe wedstrijd van liefde om het kruis voor de volle waarde terug te koopen. Weldra was daartoe 20,565 frs bijeengebracht, waarvoor kard. Lavigerie het weder afstond aan kard. Sanfelice, die het nu echter niet meer mocht weggeven!

Het bezoek, dat ten vorige jare door keizer Wilhelm aan kardinaal Sanfelice gebracht werd, getuigt almede van Sanfelice's hooggewaardeerde beminnelijkheid en wijd en zijd bekende voortreffelijkheid.

Kardinaal Sanfelice was lid der Congregatiën van het Concilie, de Riten, het Ceremonieel, de Aflaten en de Reliquieën. Ondanks zijn vele ambtsbezigheden trachtte hij in zijn huiselijk leven toch steeds nog de voorschriften zijner geliefde Benedictijner Orde zooveel mogelijk na te komen en bracht daarom een groot gedeelte zijner beschikbare oogenblikken door in het gebed. Zijn dood is een zware slag voor het H. College, de Kerk en het aartsdiocees.

Italie. — Uit Sicilië komen treurige berichten. Alle pogingen van het kabinet-Rudini om betere toestanden in het leven te roepen, hebben nog weinig gevolg gehad. En opnieuw komen omlusten voor, veroorzaakt door ellende.

De in vrijheid gestelde gevangenen van Menelik trekken in groepen van 150 man, om den tocht te vergemakkelijken, van Adis-Ababa naar de kust. Het laatste detachement wordt eerst einde Maart in Italië terugverwacht. Tot nog toe heeft de regeering 100,000 thalers aan den negus betaald voor hun onderhoud en zal de rest van de schuld, waarvan de negus de raming aan haar heeft overgelaten, na den terugkeer der laatste gevangenen worden voldaan.

Frankrijk. — De radicale partij in Frankrijk valt langzamerhand uiteen. De heer Doumer, een harer corypheeën, heeft een rijk-bezoldigde betrekking in de koloniën aangenomen en verdwijnt aldus van het tooneel. Een oogenblik trachtten Pelletan c. s. het nog te doen voorkomen, dat Doumer, de financieele specialiteit der radicalen, zijn positie in de Kamer niet zou prijs geven, maar reeds is de datum van 's mans vertrek naar Indo-China vastgesteld en daarmee alle twijfel opgeheven.

Voorbeelden trekken. Het schijnt, dat, nu Doumer een schitterende positie heeft gevonden, Bourgeois, de *leider* der partij, iets dergelijks zoekt. Volgens de *Figaro* zou de opvolger van Clémenceau zich wel willen tevreden stellen met de betrekking van gouverneur-generaal van Algiers, voorwaar geen kwade post en Bourgeois zou waarlijk verstandig doen hem aan te nemen, want het radicalisme schijnt zijn tijd te hebben gehad. De invloed der partij is aanmerkelijk gedaald en ook de socialisten, die aanvankelijk met haar coquetteerden, keeren zich nu tegen haar. De arbeid, door de radicalen verricht, was trouwens steeds puur-negatief. Zij bepaalden er zich in hoofdzaak toe ministeries omver te werpen en al wat goed was te bestrijden. Aan hen is voornamelijk de ellende te wijten door het anti-clericalisme over Frankrijk gebracht en zij hebben ook het hardst geijverd tegen de politiek des Pausen; zij speculeeren ook nu nog sterk op de anti-religieuze passies, welke zij zooveel mogelijk trachten aan te blazen. En hun val moet daarom als een heuglijk feit worden begroet.

Oostenrijk. — Uit Lemberg wordt bericht, dat graaf Badeni het voornemen heeft te kennen gegeven, om na het Oostenrijksche Parlement 21 Januari ontbonden te hebben, tegen 15 Maart de verkiezingen uit te schrijven. De nieuwe Kamer zou dan tegen 1 Mei kunnen bijeengeroepen worden en het eerst het verdrag met Hongarije te behandelen krijgen. Men weet nog niet, of de verkiezingen volgens de nieuwe kieswet kunnen plaats hebben.

Het vonnis dat het gerechtshof te Sofia heeft geveld over de moordenaars van Stamboelof heeft te Weenen een zeer ongunstigen indruk gemaakt. De *Neue freie Presse* zegt: „Moet dat de boete zijn voor den gruwelijken moord? Wanneer men de daad vergelijkt met de straf, dan moeten de toespelingen op *Hintermänner* gewillige ooren vinden. Men moet de Bulgaarsche justitie voor onbekwaam of voor niet voldoende onafhankelijk houden."

Spanje. — Rizal, de onlangs gefusilleerde aanvoerder van den opstand op de Philippijnen, heeft, alvorens de doodstraf te ondergaan, in tegenwoordigheid van vele getuigen schriftelijk zijne afdwalingen op godsdienstig gebied herroepen. Hij schreef:

„Ik verklaar Katholiek te zijn en wil in dit geloof leven en sterven. Ik trek volledig in al wat ik geschreven en gezegd heb tegen de Kerk en O. H. J. C.

„Ik verzaak de vrijmetselarij, die de vijandin is der Kerk. De diocesane overheid kan deze afzwering openbaar maken; ik heb ze uit eigen beweging gedaan om zooveel mogelijk de ergernis te herstellen, welke ik door mijne geschriften en daden veroorzaakt heb.

„Mogen mijne medeburgers mij het kwaad vergeven, dat ik velen hunner heb aangedaan."

Dr. Rizal biechtte daarop bij pater Faure *S. J.*, en las geknield voor het altaar, het liturgische afzweringsformulier.

— In den Senaat der Vereenigde Staten is door Millis een motie ingediend, om Cuba onafhankelijk te verklaren en een krediet van 10,000 dollars te openen als jaarwedde voor een Amerikaansch gezant op Cuba. Tevens wordt daarin verklaard, dat het aan het Congres en niet aan president Cleveland staat om de onafhankelijkheid van Cuba te erkennen.

Rusland. — In verband met de benoeming van Muraview tot minister van Buitenlandsche Zaken in Rusland geven de Fransche bladen luide hun blijdschap te kennen over de keuze, waarin zij opnieuw een bewijs meenen te zien van de welwillendheid des Russischen Czaars jegens Frankrijk.

De *Messager Russe* heeft een aardige bijdrage geleverd tot de geschiedenis der Fransch-Russische staatkunde, door te herinneren aan de houding van keizer Nicolaas tegenover de tweede Republiek in 1848. Keizer Nicolaas zou na de overwinning van het leger van generaal Cavaignac op het socialistische werkliedenoproer in Juni 1848, den generaal hartelijk hebben gelukgewenscht, en den Franschen gezant, generaal Leflô, hebben te kennen gegeven, dat hij geneigd was de Republiek officieel te erkennen en niet afkeerig was van een bondgenootschap met Frankrijk, waardoor rust en vrede in Europa voorgoed verzekerd zouden zijn.

Het is best mogelijk, dat deze geschiedkundige herinnering volkomen juist is. Reeds in 1830 had keizer Nicolaas onderhandeld over zulk een verbond met koning Karel X en diens minister Polignac. Maar het optreden van koning Louis Philippe van Orleans na de omwenteling van 1830 had die onderhandelingen plotseling doen afbreken. Keizer Nicolaas evenals de legitimistische adel in Frankrijk hield niet van de familie van Orleans en de onderstelling is niet te stout, dat hij te Parijs liever de Republiek gevestigd zag, dan een voor hem halfslachtige Monarchie, welke niet op historischen grondslag gevestigd was. De legitimistische adel heeft van diezelfde geneigdheid vaak blijk gegeven, onder anderen door in 1875 met de Republikeinen samen te werken tot uitsluiting der familie van Orleans en tot stichting der Republiek, toen het stellig en zeker was, dat de graaf van Chambord zijn witte vlag niet wilde vaarwel zeggen en dus van zijn herstel op den troon der Bourbons afzag.

Het voornemen van keizer Nicolaas, om in 1848 de tweede Republiek te erkennen en een tractaat met Frankrijk te sluiten, is niet tot werkelijkheid geworden, omdat kort daarop prins Lodewijk Bonaparte president en later keizer werd als Napoleon III en omdat diens persoonlijkheid aan keizer Nicolaas hetzelfde wantrouwen inboezemde, als hij tegen koning Louis Philippe had gehad.

Het artikel van *le Messager Russe* bevestigt dus het uiterst merkwaardige feit, dat de geheele negentiende eeuw door Frankrijk en Rusland op het punt zijn geweest een evenwijdige gedragslijn aan te nemen: in 1807 na de onderhandelingen in Tilsit afgebroken door den veldtocht van 1812, daarna door de welwillende houding van keizer Alexander I tegenover Tailleyrand bij den val van het eerste keizerrijk, vervolgens in 1830, later in 1848, nog later in den vorm van een sterke toenadering na den Krim-oorlog bij den vrede in Parijs 1856, toen onder de derde Republiek in 1875, in welk jaar keizer Alexander II aan Duitschland belette een nieuwen oorlog tegen de Republiek te beginnen en ten slotte als apotheose, ditmaal zoo wij hopen zonder storing, de Fransch-Russische toenadering, waarvan wij heden ten dage getuigen zijn.

Afrika. — Het Italiaansch blad *Stampa* maakt een schrijven openbaar uit Harrar, van den militairen dokter Mozzetti. Daarin komt het volgende voor:

"Zijne Ethiopische majesteit heeft het vurigst verlangen om zijn land op de hoogte te brengen van den tegenwoordigen tijd; men zegt, dat er weldra een spoorweg zal aangelegd worden; zonder twijfel zal reeds binnen drie maanden de telegraaf werken tusschen Harrar en Abdis-Ababa: een groot gedeelte der lijn is reeds gereed. Hier te Harrar verbindt de telephoon de residentie van Ras Makonnen met het missiehuis. Ik meende eerst in een half barbaarsch land te komen en vind het onder vele opzichten niet minder dan onze Afrikaansche kolonie."

De Koptische bisschop, Mgr. Macarius, die thans van zijn zending is teruggekeerd, geeft te Kaïro conferenties over het rijk van den negus, onder groote toeloop van Engelsche en Egyptische ambtenaren, staatslieden en militairen. Hij beschrijft Menelik als een vorst met ruimen blik, die thans openlijk verkondigt, dat hij van plan is Abessinië te hervormen en het een groote plaats in de wereld te doen innemen.

De negus gaf aan mgr. Macarius de verzekering van zijn levendige sympathie voor Egypte. Hij heeft geen wrok overgehouden om de moeilijkheden, die hij vóór zijn troonsbestijging met de regeering van den khedive heeft gehad. Hij meent, dat een samengaan der beide volken tegen de Derwischen nuttig en wenschelijk zou zijn. Hij is be-

reid een verdrag te sluiten, mits dat het niet uitvalt ten voordeele der Engelschen, voor wie hij maar weinig sympathie heeft.

ADVERTENTIEN.

Dr. C. A. ZEPPENFELDT,

ARTS,

ta biba na koenoekoe jamá "Morgenster" den 3e district aki.

Horas di Consulta pa poder di koenoekoe toer dia di 8 — 10 di mainta.

Pa otro hende di 12—2 di atardc.

AVISO

Gran Agencia Funeraria

Los infrascritos tienen el honor de participar al público en general, que han establecido en esta una Agencia Funeraria, la cual quedará abierta el lunes próximo 14 del corriente á las 7 p. m., y se comprometen en ofrecer de venta los siguientes:

Urnas de lujo, 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamanos y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de pino forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color [illegible], forma de pescado.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.

Urnas de medio lujo, 2ª clase, estilo caraqueño, negras, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, imitacion de caoba, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, forradas en pana y tussah negra, forma especial.

Urnas 3ª clase, estilo curazoleño, negras.
id. id. estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra.

Urnas 4ª clase, estilo curazoleño, forma antigua, con agarraderas de hierro.

Urnas para párvulos, diferentes tamaños, precios según tamaño.

COCHES FÚNEBRES

Coche fúnebre, 1ª clase, de lujo, con 2 caballos (pareja americana).
id. id. 2ª clase, de medio lujo, con dos caballos (pareja criolla).
id. id. 3ª clase, con 1 mula.
id. id. 4ª ,, ,, 1 mula.

Candelabros dorados, de lujo, de 20 velas de esperma, carpeta y sillas redondas, de lujo con flecos para alquiler.
id. dorados, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta.
id. de madera negra, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta, gratis.

Por más informes ocúrrase á la Agencia,

Curazao 12 de Diciembre 1896.

J. R. WELHOUS & Cª.

En la Agencia hay de venta un elegante surtido de todas clases de agarraderas y planchas de nicle para urnas.

Nota.—La Agencia estará abierta desde las 8 a. m. hasta 8 p. m. todos los días, con excepción de los domingos y días feriados.—Los empresarios invitan amistosamente al público venir á visitar la Agencia.
Sitio en Pietermaai al pié del cerro "Altena."

Botica Central DE LANNOY & Cº

CURAZAO—OTRABANDA

CALLE ANCHA Nº 160

TELÉFONO Nº. 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas; así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.

ATENCION

Jarabe Curativo de la Madre Seigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass } embotelladas por M. B. Fos-
" " Guiness } ter & Sons Limited. London.
negra
Tabaco de Royal Cigar Manuf. "Insulindo" Arnhem.
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Cº London.
" " Prime Lager Bier } St. Pauli Brauerei
" " Prime Pilsener Bier } Bremen.

Unico Agente en Curaçao,
CHERIE NAAR.
Otrabanda.

M. B. GORSIRA & Cº

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades,
Artículos de fantasía,
etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER
LEGÍTIMAS.
PRECIOS DE REALIZACION.

LA SANGRE ES LA VIDA.

La ausencia de curpúsculos rojos, principio vivificador de la sangre, produce la enfermedad que se llama Anemia. Se nota en las caras y manos pálidas y labios sin sangre y es muy común en las mujeres. El enfermo siente debilidad ó flojez general, condición que predispone el cuerpo á todo género de enfermedades y que requiere un remedio de eficacia probada. La legítima

Emulsión de Scott

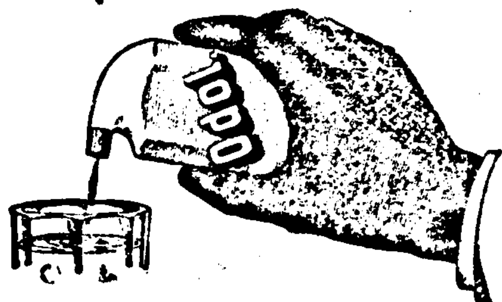

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa parece adaptarse especialmente á la producción de los glóbulos rojos, siendo esa una de las propiedades que hacen del aceite de hígado de bacalao un agente terapéutico de tanto mérito y de aplicación tan constante en la Medicina. Los hipofosfitos son grandes tónicos y ayudan á la pronta recuperación de las fuerzas y de la vitalidad. La Emulsión de Scott es lo mejor para los niños. Con su uso se desarrollan fuertes y robustos. Es grata al paladar.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

Odol is het eerste en eenigste antiseptisch Tand- en Mondreinigingsmiddel, hetwelk in de holle kiezen en in de slijmvliezen van het tandvleesch doordringt, deze in zekeren zin verzadigt en zoo urenlang in den mond nawerkt.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
(Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Caracas		Venezuela		Philadelphª		Caracas		Venezuela		Philadelphª	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	6	Jan.	16	Jan.	27	Feb.	4	Feb.	13	Feb.	24
Komt aan te CURAÇAO	,,	12	,,	22	Feb.	3	,,	10	,,	19	Maart	3
Vertrekt van ,, ...	,,	13	,,	23	,,	3	,,	11	,,	20	,,	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	14	,,	24	,,	4	,,	12	,,	21	,,	4
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	25	,,	5	,,	13	,,	22	,,	5
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	16	,,	26	,,	6	,,	14	,,	23	,,	6
Vertrekt van ,, ..	,,	19	,,	29	,,	9	,,	17	,,	26	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	20	,,	30	,,	10	,,	18	,,	27	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	20	,,	30	,,	10	,,	18	,,	27	,,	10
Komt aan te CURAÇAO	,,	21	,,	31	,,	11	,,	19	,,	[illegible]	,,	11
Vertrekt van ,, ...	,,	22	Feb.	1	,,	11	,,	19	Maart	1	,,	11
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	23	,,	2	,,	12	,,	20	,,	2	,,	12
Komt aan te NEW-YORK....	,,	29	,,	8	,,	18	,,	26	,,		,,	18

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	13	Jan.	23	Feb.	3	Feb.	12	Feb.	20	Maart	3
Komt aan te MARACAIBO....	,,	14	,,	24	,,	4	,,	13	,,	21	,,	4
Vertrekt van "	,	19	,,	29	,,	9	,,	17	,,	26	,,	9
Komt aan te CURAÇAO......	,,	20	,,	30	,,	10	,,	18	,,	27	,,	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.